

Motion till riksdagen 2009/10:N205

av **Katarina Brännström (m)**

Elmätarmonopolet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att elmätarmonopolet måste brytas.

Motivering

Idag har elnätbolagen monopol på att mäta förbrukningen av el. Nyligen fick elbolagen betala tillbaka 140 miljoner till kunderna efter en rättsprocess mellan bolagen och Energimarknadsinspektionen EI. Detta väcker frågan om kunderna kan lita på att de inte betalar för mycket till elnätbolagen.

Ellagen säger att det enbart är elnätbolagen som har ansvaret för mätningen. Elnätbolagen läser av mätarna en gång per månad och skickar uppgifterna till elleverantören som sedan skickar en räkning till kunden. Dessutom skickar elnätbolagen en faktura till kunden för elnätavgiften. Metoden ger inga incitament för att spara el eller gör det billigare.

I Tyskland är monopolet på elmätare borta. Kunden får ta sitt ansvar och installera en egen mätare, som ingår i bostadens elinstallation. Men man kan också välja ett elnätbolags mätare. Värdena samlas in via Internet. Fördelen är att alla kan välja den typ av mätare man vill ha, för att få de värden man önskar, exempelvis realtidsmätning.

I elnätbolagen finns inget intresse av att bryta monopolet. Tyvärr ser många mer till bolagens bästa i stället för att se kundens behov och önskemål. Detta gäller ofta de lokala nätbolagen som ägs av kommunerna och där lokala kommunpolitiker sitter i styrelserna.

Nätavgifterna har höjts regelbundet, över andra index, och det kan skilja många tusen kronor mellan olika elnätsbolags avgifter. Men då kunderna inte kan byta bolag upplevs monopolet som mycket orättvist. De stora bolagen är oftast mycket dyrare än små bolag. Alla kunder i ett bolag betalar samma

Fel! Okänt namn på

avgift var man bor och då mycket nät har lagts i landsbygd där det är dyrt att distribuera el, så missgynnas de stora bolagens kunder.

Sverige måste se över monopolet och det är dags att se över ellagen som styr elnätmarknaden och därmed skapar brist på konkurrens och valfrihet.

Stockholm den 25 september 2009

Katarina Brännström (m)